

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

ΤΟ ΣΠΟΝΔΥΛΙΟΤΕΡΟΝ πράγμα, ποῦ ἔχουν νὰ παρουσιάσουν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν περασμένην ἐβδομάδα, εἶνε ὁ καταρτισμὸς τῶν διαφόρων κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν. Ἡ Βουλὴ εἶνε καὶ αὐτὴ ἓνα εἶδος κοινωνίας, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ ἐπιτροπᾶς, διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ καλύτερα τὸν προορισμὸν τῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ αἱ ἐπιτροπαὶ χρησιμεύουν νὰ ἀντικαθιστοῦν τὴν ἐλλείψιν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων. Συλλέγουσιν ἐλεημοσύνας καὶ μοιράζουσιν κατόπιν αὐτὰς εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀνθρώπων. Εἰς τὴν Βουλὴν αἱ ἐπιτροπαὶ ἀντικαθιστοῦν τὴν ἐλλείψιν φιλέργων διαθέσεων. Συλλέγουσιν τὴν ἐργασίαν, καὶ ἀφ' οὗ τὴν μελετήσουν καὶ τὴν παρασκευάσουν ὑποβάλλουσιν κατόπιν τὸ πόρισμά των εἰς τοὺς πτωχοὺς τῷ πνεύματι ἐκ τῶν βουλευτῶν.

ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗΣΑΝ λοιπὸν αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαί. Εἰς τὰς ἐπιτροπὰς αὐτὰς τὰς φιλανθρ... συγγνώμην!—τὰς κοινοβουλευτικὰς εἰσήχθησαν καὶ πολλοὶ Ἕλληνας. Μᾶς πῆραν μυροδιά ὅτι εἴμεθα ψυχικάρῃδες ἄνθρωποι καὶ γι' αὐτὸ μᾶς ἔβαλαν στὰ χεῖρα τὸν δίσκο τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς ἀνορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων.

ΩΥΤΩ ὁ κ. Κοσμίδης κοσμεῖ-δὶς τὰς ἐπιτροπὰς: εὐρίσκειται εἰς τὴν Δικαστικὴν, διότι εἶνε δικηγόρος, συγχρόνως δὲ καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν Προϋπολογισμοῦ, διὰ νὰ κανονί-

ζῇ, φαίνεται, τὸν ἰδιαίτερον προϋπολογισμὸν τὸν συμφώνως μετὰς ἐθνικᾶς ἀνάγκας. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐξελέγη καὶ ὁ κύριος Μπόσιος—ὅπως γράφουσιν τὸν κ. Μπούσιον αἱ Τουρκικαὶ καὶ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες. Ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ ἀποδεικνύει ἡλίθιον φαινομένον, ὅτι αἱ προσηπάθειαι πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείματος τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ βγοῦν μὴ πόσιμες.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ἐπιτυχημένη φαίνεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Μποστάνη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Δημοσίων Ἔργων. Χωρὶς ἄλλο ἡ Βουλὴ ἐσκέφθη νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἀυτοκρατορίαν εἰς ἀπέραντον μπόστάνι, μέσα εἰς τὸ ὅποσον νὰ δροσίζωνται τὸ καλοκαίρι οἱ φορολογούμενοι.

ΑΛΛΑ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐμπορίου ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὸν ἄνθρωπὸν τῆς. Αὐτὸς εἶνε ὁ κ. Κοῦρογλου, ὁ ἔστι μεθερμηνευόμενον Ἀνκόπουλος. Καὶ αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ Βουλὴ ἔβαλε τὸ λυκοὺ νὰ φυλάῃ τὰ πρόβατα. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ θὰ τὸν βοηθῇ καὶ ὁ κ. Σάλας μετὰ τοῦ... σάλτους του.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ τῶν τελωνείων ἔχει τὸν κ. Στέλιον. Αὐτὸς ὁρισμένως θὰ μάς τελεσιώσει τὸ ζήτημα τῆς ἀυξήσεως τῶν τελωνειακῶν δασμῶν.

Τὸν κ. Νάλλον τὸν πῆραν γιὰ ἄρτζοχαλτζῆ καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν ἄλλην ἐπιτροπὴ τῶν Ἀναφορῶν.

Ὁ κ. Ἄρτας μπῆκε εἰς τὴν ἐπιτροπὴ τῶν Νομοθεσίων, γιὰ νὰ τρώῃ, νὰ πίνῃ καὶ τὴν Ἄρτα νὰ φοβερῶν με νόμω... σχέδια.

Ο ΚΥΡΙΟΣ Δίγκας μετὰ τὸν ἀρειμάνειον σπασο-μύστακά του καὶ τὸ ἀριπρεπές του παρὰ-
(Βλέπε συνέχειαν εἰς τὴν 8ην σελίδα)

ΛΕΥΚΑ ΚΑΙ ΜΑΥΡΑ

ΤΑ ΤΡΑΜ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ό,τι ματαιώς επιζητεί τό Νεοτουρκικόν Κοιτάτιον καί ἡ Κυβέρνησις καί ὁ τύπος καί ὁ δῶλος ὁ κόσμος, τό κατώρθωσαν τὰ τραμ τῆς πόλεώς μας μιά χαρά.

Χωρίς φωνές, χωρίς φασαρία, χωρίς ἄρθρα πύρινα, χωρίς νόμους περί ληστείας καί συμμοριῶν, χωρίς στρατοδικεῖα, τὰ τραμ καλλιεργοῦν καθ' ἐκάστην τὸ αἴσθημα τῆς συναδελφώσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων στοιχείων τοῦ τόπου.

Μέσα εἰς τὸ διαπεραστικὸ σφύριγμα τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καί τὸν δαιμονισμένον θόρυβο τῶν χαλασμένων ἐσχαρῶν του κάθε τραμ μεταβάλλεται κατὰ πᾶσαν στιγμήν καὶ ὥραν εἰς ἐντενκτήριον, ὅπου συσφίγγονται οἱ δεσμοὶ μεταξὺ ὄλων τῶν φυλῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν δύο φύλων συγχρόνως.

Καὶ ἀκούονται ἐκεῖ μέσα διάλογοι ὡς ὁ ἐξῆς :

— Συγγνώμην, κύριε, ἀλλὰ μὲ στενοχωρεῖτε πολὺ μὲ τὸ σφίξιμο, ποῦ μὲ κάνετε... Ἡ εὐγένεια τὸ ἀπαγορεύει.

— Μά, βλέπετε, κυρία μου, τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος... ὅπα γορεύει τὸ σφίξιμο αὐτὸ τῶν φυλικῶν δεσμῶν!

Καὶ ὅμως πολιτικοὺς κινδύνους ἐγκλείουν τὰ τραμ. Ἐκεῖ μέσα τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα παίζει τὸν πρῶτον ρόλο. Καὶ βλέπει κανεὶς τὸ ψηλὸ καπέλλο τοῦ ἐπιστήμονος ἀδελφωμένο μὲ τὴν ρεμπούπλικα τοῦ κοντσαβάκη καὶ τὴν ρεδιγκότα τοῦ ἀριστοκράτου νὰ τρίβεται ἐπάνω στὴ μπλουζα τοῦ ἐργάτου.

Περιορῶτατον εἶναι μάλιστα διὰ τὴν βλέπῃ κανεὶς νὰ κρυφομυλοῦν τὸ καλυμαῦχι τοῦ παπᾶ καὶ τὸ σαρκίον τοῦ χότζα, ἢ κίδαρις τοῦ χαχάμη καὶ ὁ σκοῦφος τοῦ ἀρμενόπαππα. Ἡ φιλικὴ αὕτη προσέγγισις τῶν καλυμμάτων τῆς κεφαλῆς ἐγκυμονεῖ κινδύνους σοβαροὺς διὰ τὸ βασιλικὸν σύνταγμα μας.

Δὲν εἶναι ἐν τούτοις ὀλιγώτεροι καὶ οἱ σοσιαλιστικοὶ κίνδυνοι, οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦνται ἀπὸ τὸν ζῆλον τῆς Ἐταιρείας τῶν τραμ, νὰ συσφίγγῃ τόσο πολὺ τοὺς φυλικοὺς δεσμοὺς τῶν ἐπιβατῶν. Παρέστην κάποτε μάρτυς τῆς ἐξῆς σκηνῆς :

Ἐἰς ἐπιβάτης σιροφύμενος ἀπτόμως συλλαμβάνει ἕνα ἄλλον ἀπὸ τοῦ περιλαιμίον καὶ φωνάζει :

— Λωποδύτης!... πιάστε τον!...

Καὶ ὁ ὑποτιθέμενος λωποδύτης :

— Μὲ τὸ παρνιόν κύριε, μὲ τέτοιο σφίξιμο ποῦ ἔχουμ' ἐδῶ μέσα, ἔκαμα λάθος στήν... τσέπη!...

Καὶ ὁ ἄλλος ἔμεινε κόκκαλο. Ἐζήτησε μάλιστα καὶ συγγνώμην.

Δὲν λείπουν ὅμως κάποτε— κάποτε καὶ τὰ τραγικὰ ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα ἀνακόπτουν ἀπτόμως τὸ ἔργον τῆς γενικῆς ἀγάπης. Αἰφνης ἀκούετε, μεταξὺ δύο σταθμῶν, τὴν δριγίλην φωνὴν κάποιου Ὀθέλλον :

— Παληάνθρωπε!... μοῦ ἀρπαξες τὴ μέση τῆς γυναῖκάς μου.

Καὶ ὁ κοντσαβάκης ἀφελῶς :

— Ἐγώ, κύριε; Ψάξτε με!...

Ἀλλὰ καὶ τὰ δυστηρήματα δὲν λείπουν ἐκεῖ μέσα, εἰς τρόπον ὅστε νὰ καθίσταται προβληματικὸν τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον μετὰ τήσιν ἐθελουσίας ἐπιδιώκει ἡ εἰταιρεία τῶν τραμ.

Προχθές, ἔξαρχα, μία κυρία προσπαθοῦσα νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰς παρὰ πολὺ προχωρημένας περὶ συμφιλιώσεως ἰδέας ἐνὸς κομψομένου νεανίου, ὁ ὁποῖος ἐν τῇ ζωηρῇ του φαντασίᾳ συνέχευε τὰς φυλάς καὶ τὰ φύλα, ὤρμησε πρὸς τὴν ἐξόδον, χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ ἄς διασάσεις τοῦ... καπέλλου τῆς.

Τί ἐγινε τότε, τὸ φαντάζεσθε. Ἐκεῖνο ποῦ δὲν ἢ μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε εἶνε ὅτι ἡ κυρία ὠρκόσθη νὰ μὴ ἀναβῇ πλέον εἰς τὸ τραμ. ἂν δὲν πλατύνουν τῆς... θύρας!

ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ

ΚΑΚΟΓΛΩΣΣΙΕΣ

Οἱ καλὲς φιληνάδες κάθονται στοῦ Πεντζίκη καὶ παρατηροῦν τὰς γνωρίμους τῶν ποῦ περνοῦν.

— Εἶδες τὴν Ἐλενίτσα ποῦ φαίνεται νὰ ξανάνειωσε;

— Ναι ἀλήθεια· ὁποῖος δὲν τὴν γνωρίζει ἀπὸ καιρὸ δὲν μπορεῖ νὰ ὑποπτευθῇ τὴν ἡλικία τῆς.

— Μὰ δὲν εἶναι καὶ τόσο... γρηά, ὅσο ὑποθέτετε.

— ... Ἄλλως τε τὸ πρόσωπό τῆς ἔχει ἕνα χρῶμα...

— Πολὺ ζωηρό.

— Εἶναι φυσικὸ ὅμως· τὸ εἶδα νὰ φεύγῃ καὶ νὰ ξανάρχεται.

— Ὅσο γι' αὐτὸ δὲν ἔχεις ἄδικο. Φεύγει τὸ βράδυ καὶ ξανάρχεται... τὸ πρωί.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ κρατοῦντες τὸ πρῶτον φύλλον ἢ τὸ πολὺ τὸ δεῦτερον θεωροῦνται συνδρομηταί.

ΤΑ ΚΡΥΜΜΕΝΑ ΤΑΛΑΝΤΑ

Εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ «Βέλου» ἐγράφομεν, ὅτι ἀφίνομεν τὰς στήλας του ἀνοικτὰς δι' ὅλους, ὅτι εὐχαρίστως θὰ δεχόμεθα πᾶσαν συνεργασίαν, καὶ ἐξεφράζομεν τὴν ἐλπίδα, ὅτι πολλὰ εὐθυμογραφικὰ τάλαντα, τὰ ὅποια μένουں κρυμμένα, θὰ εὑρισκον μετὰ τὸ «Βέλος» τὴν εὐκαιρίαν νὰ φανερωθοῦν. Οὐδέποτε ἐφантаζόμεθα ὅτι οἱ λόγοι μας αὐτοὶ θὰ ἐπαλήθευαν τόσο γρήγορα.

Ἔως τώρα ἐλάβομεν ἀπὸ διαφόρους ἀγνώστους μας κυρίους πολλὰ δείγματα τοῦ εὐθυμογραφικοῦ ἰων τάλαντου. Ἴσως τὸ τάλαντον αὐτὸ νὰ μὴ εἶναι ἐντελῶς ἀληθές τάλαντον, δὲν εἶναι ὅμως καὶ κἀλπικόν, διότι, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, τὰ γραφόμενα τῶν ἀγνώστων συνεργατῶν μας δὲν εἶναι παρα-π ο ἰ η σ ι ς ξένων ἰδεῶν.

Τὸ περισσότερο μέρος τῆς σταλείσης πρὸς ἡμᾶς ξένης συνεργασίας εἶναι γραμμένον εἰς στίχους. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τοὺς δημοσιεύσωμεν ὅλους διότι βεῖναι παραπολλοί. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν θέλομεν νὰ στερήσωμεν ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὁποίαν ἐδοκιμάσαμεν ἡμεῖς, ὅταν τοὺς ἐδιαβάσαμεν, δημοσιεύομεν μερικοὺς ἐξ αὐτῶν. Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἀναγνώσταί μας θὰ μᾶς γνωρίζουν διὰ τοῦτο ἀληθινὴν χάριν. Προσθέτομεν δέ, ὅτι φυλάσσομεν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν τῶν χειρογράφων.

Μᾶς ἔστειλε λοιπὸν κάποιος ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην μακρὸν ποίημα μετὰ τὸν τίτλον :

«Ἡ μόδα παρὰ τοῦ ὠραίου φύλλου»

Ἀπὸ τὸ ποίημα τοῦτο ἀποσπῶμεν μερικά φύλλα :

*Ἀεσποινίδες καὶ κυρίαί
καὶ πτωχαὶ καὶ αἱ π.ουαίαι
οὐδὲν ἄλλο πλὴν νὰ τρέχουν
πτέρυγας ἐκεῖ ποῦ ἔχουν
καὶ καπέλλα σὰν πομπὴ
σὰν Ἀγίας Σωφίας κουμπέ.*

Πῶς σᾶς φαίνονται οἱ στίχοι αὐτοί ; Δὲν εἶναι θαυμάσιον ἐλιξήριον τοῦ γέλωτος ;

Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ μερικοὶ ἄλλοι στίχοι. Ἀπολαύσατέ τους :

*Κάτω τὰ μοδοκαπέλα
θηλικῶν μεγάλη τρέλα
ποῦ τῆς χήνας τὰ πτερά
τάχουνε τρανὴ χαρὰ
τὰ νομίζουν μεγαλεῖον
ἐνῶ χήνες τ' οὐραντίον
εἶναι τόσοι ταπινές
ζῶν πολλὸν δυστυχές
ποῦ τὴν θέσιν δὲν γνωρίζει
ἢν ἡ πτέριξ τῆς χαρίζει
ὡς πετρισοστολισμένη
στὰς γυναίκας ζιλευμένη
ἔχουσα περιουσία
ποῦ δὲν ἔχ' ἢ πιδ πλουσία
ἔπρεπε γὰρ νὰ καναῖτε
δίχως καὶ νὰ ἀπατάτε.»*

Πῶς ;

Ἔνας ἄλλος ἐπαρχιακός..... φάνελλος, τὸν ὅποιον ἐλάβομεν ἐπὶ συστάσει ἐνέκλειεν μακρότατον ποίημα μετὰ τὸν τίτον :

Ἐκθεσὶν τοῦ περιπάτου
μετὰ τὸ μέτρον ἄνω κάτω.

Ἐπειδὴ τὸ μέτρον αὐτὸ εἶναι ἐξοχικόν.... σταχυολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς μερικοὺς στίχους :

*Ἦταν μέρα Κυριακὴ
ὄχι ὅμως ἡ Δαμπρὴ,
ἐνδεκάτη Ὀκτωβρίου,
ποῦ μ' ἐκάλεσαν αἱ δύο
ἢ συνάδελφος Μαρία*

(Σ. Β. δάσκαλος γὰρ ὁ γράφων)

*καὶ ἡ φίλη Εὐπραξία
συννοδιὰ γὰρ νὰ ταῖς κάμω
σὺ σειριάνι ποῦ θὰ κάμουν κτλ.*

Καὶ παρακάτω :

*Ἐπινήσαμεν μαζί
ὄχι ὅμως καὶ πεζοὶ
μᾶς ἐφάρτωσ' εἰς τὸ κάρρο κτλ.*

Καὶ ἀφοῦ ἐφθασαν οἱ ἐκδρομεῖς εἰς τὸ τέρμα τῆς ἐκδρομῆς των :

*Ἐκεῖθεν δεξιὰ
μετὰ τραγοῦδια ζωηρὰ
καὶ μετὰ γέλοια τρυφερὰ
ἐμαζεύσαμε ντομάτες
ὄχι ὅμως καὶ πατάτες
βρήκαμε κολοκυθάκια
φάγαμε καὶ πεπονάκια
καλαμβόκια, καρπουζάκια κτλ.*

Ἄλλ' οἱ ἐκδρομεῖς ἀτυχῶς μολονοῦ ἐμάζευσαν ντομάτες καὶ κολοκυθάκια δὲν τὰ ἐφτιασαν οὔτε γιαχνί, οὔτε παραγεμιστὰ καὶ ἔτσι καὶ αὐτοὶ ἐστερηθήσαν ἐνὸς ὠραίου γεύματος καὶ ἡμᾶς μᾶς ἀφίνει ὁ ποιητὴς ἐν ἀπορίᾳ τί ἔγειναν τὰ κολοκυθάκια.

*Ὡρα δέκα καὶ μισή
θὰ γυρίσωμεν πεζοί ;
μετὰ τὸ κάρρο φορτωμένο
καλαμπούκη γεμισμένο
ἐπιστρέψαμεν ὀπίσω
κι' ὅταν κάμνω νὰ γυρίσω
θαῦμα βλέπω καὶ θαυμάζω
καὶ τὸν γέλωτα ἀρπάζω...*

Ἀρπάξατε λοιπὸν κ' ἐσεῖς ἀναγνώσται τὸν γέλωτα ἢ ἂν προτιμάτε κανένα... ξύλο διὰ νὰ μᾶς μετρήσετε τὰ πλευρά, ἐπειδὴ ἔχομεν τὴν κακίαν νὰ σταματήσωμεν ἔως ἐδῶ καὶ νὰ μὴ σᾶς προσφέρωμεν ἄλλοις στίχους.

Ἄλλ' ἄρκοῦν αὐτὰ διὰ σήμερον καί... ἔχει ὁ Θεὸς γὰρ μεθαύριο, ὅταν θὰ γνωρίσετε καὶ ἄλλα τάλαντα.

Ο ΤΑΛΑΣ

ΜΕΛΑΝΩΜΑΤΑ

ΚΑΤ'ΑΣΦΑΛΕΙΣ εἰδήσεις ὁ Ἀββεδὶν ὁ δρόστης τοῦ κακούργηματος τοῦ Διδασκαλείου εὑρίσκεται εἰς Βοδενά, ὁπόθεν σκέπτεται νὰ δραπετεῦσῃ εἰς Ἀλβανίαν.

Μερικοὶ δυσχυρίζονται ὅτι ὁ Ἀββεδὶν μετέβη εἰς Βοδενά, διὰ νὰ ρωμαντσάρῃ.

Διαδίδεται ὅμως μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ὁ Ἀββεδὶν ἔφυγεν ἐκ Θεσσαλονίκης διότι... δὲν τὸν ἄφινε νὰ κοιμηθῇ τὸ...ρουχαλιτὸ τῆς ἀστυνομίας.

ἸΔΟΥ ΑΙ συγκετρωθεῖσαι εἰδήσεις περὶ Ἀββεδὶν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν :

- 1) Ὁ Ἀββεδὶν νῦτοκτόνησε διὰ περιστροφῆς.
- 2) Ἐπνίγη ριθθεῖς εἰς τὴν θάλασαν.
- 3) Διατρίβει ἐν Βοδενοῖς.
- 4) Εὑρίσκεται ἐν Ἀλβανία.
- 5) Ἀπέδρασεν εἰς Ἀμερικήν.
- 6) Ὑποθάλλεται ἢ κρούπτεται ἐν Θεσσαλονίκη.

Περὶ ὅλων αὐτῶν ὑπάρχουν θετικαί, ἀσφαλεῖς, ἐπίσημοι πληροφοροίαι καὶ μόνον ἐν δὲν ὑπάρχει : εἰδησις εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ἡ ΔΗΜΩΔΗΣ μοῦσα δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀπαθὴς πρὸ τῆς τραγωδίας τοῦ Διδασκαλείου καὶ ψάλλει τὰ ἑξῆς :

*Τρεῖς περδικοῦλες κάθονται σὲ μιὰ ψηλὴ ραχοῦλα.
Ἡ μιὰ κυτταίει τὴ θάλασσα κ' ἡ ἄλλη τὸ Μοναστήρι
κ' ἡ τρίτη ἢ καλλιτέρη μορολογαίει καὶ λέει :
Ποῖος ξέρει τί νὰ γίνηκεν ὁ Ἀββεδὶν ὁ δόλιος.
Μήτε στὰ Σκόπεια φάνηκε μήτε στὰ Βοδενά,
μήτε καὶ τὸν θυμοῦνται πιά μετὰ στὴν Ἀστυνομία. κτλ.*

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ Θεσσαλονίκης μέχρις Ἀλβανίας, Ν. Ὑόρκης, Βοδενῶν, Μπεάζ Κουλέ καὶ Ἐσκῆ Ἀζουμά ἀπωλέσθησαν τὰ ἴχνη τοῦ Ἀββεδὶν. Ὁ εὑρὼν αὐτὰ παρακαλεῖται νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν, διότι εἶναι πολυτιμώτατα κειμήλια τῆς δράσεως τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς... ἀποδράσεως τοῦ Ἀββεδὶν.

Ο ΑΚΑΡΝΑΝ

ΣΥΝΕΝΗΘΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΗΝ

“Ολο: παρετηρήσαμεν μετ’ ἐκπλήξεως τὴν περασμένην ἑβδομάδα ὅτι τὰ ἠλεκτρικὰ τραίμ σταματοῦσαν συχνὰ—πυκνὰ. Ἡ διακοπή αὐτὴ τῆς συγκοινωνίας ἦτο μὲν δυσάρεστος, εἶχεν ὅμως καὶ τὰ καλά της, ἀφ’ οὗ αρκετοὶ ἄνθρωποι ἐγλύτωσαν ἀπὸ τὴν ἀποκοπὴν κανονοῦ ποδῶν ἢ χειρῶν τῶν.

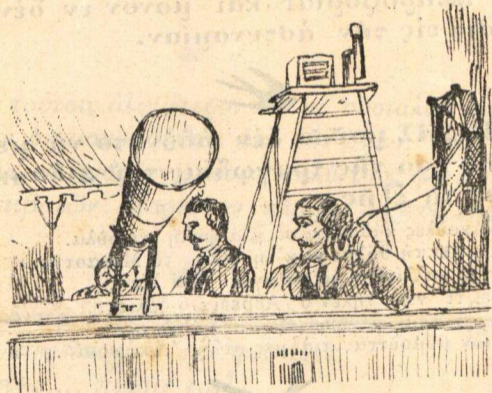
Τὸ γενικὸν ὅμως ἐρώτημα ἦτο: διατί σταματοῦν εἶσι ἐξαφνικὰ τὰ τραίμ, ἀφοῦ τὸ ἐργοστάσιον λειτουργεῖ καλὰ καὶ ἀφ’ οὗ δὲν ἐκόπηκε πούθεν τὸ σύρμα; Καὶ ὅλο: ἀπέδιδαν τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἰδιοτρολίαν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, διότι, ὡς γνωστὸν, ἡ ἀίρατος αὐτὴ δύναμις εἶναι περισσότερο καυρὰ ὅσα παρὰ ἢ ἐμμορφότερη γυναικὰ τοῦ κόσμου.

Ἐν τῷ μεταξύ μᾶς ἦλθε ἀπὸ τοῦ Παρισι: μία εἰδησις. Ὁδίασημος ἀστρονόμος Φλαμαριων ἀνήγγειλεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι τὰ ἴδια φαινόμενα τῆς πόλεως μας ἐξεδηλώθησαν πανταχοῦ. Σταματοῦσαν ταυτοχρόνως οἱ τραίμ τῆς ὑψηλίου, αἱ ἠλεκτροφόρῳται πόλεις ἐβυθίζοντο ἀποτόμως εἰς τὸ σκότος, τὰ ἠλεκτροκίνητα ἐργοστάσια ἔχαναν ἄδκα τῆς ὥρας τῶν καὶ τόσα ἄλλα συνέβαιναν ἄτοπα, ποῦ πῆγαιναν νὰ στρίψουν ἢ βίδες τῶν ἠλεκτρολόγων. Ὁ Φλαμαριων ἀπέδωσε τὸ γεγονός εἰς κάποιαν ὑπερῆνον ἐπίδρασιν. Δὲν μᾶς εἶπεν ὅμως οὔτε ποῖαν οὔτε ποῖου εἶδους.

Τὸ “Βέλος,” ἐν τούτοις κατώρθωσε νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ πρᾶγματα καὶ αὐτὴν ἴσα—ἴσα τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σατυρικοῦ μας φύλλου θὰ σᾶς διηγηθῶ σήμερα καταλεπτῶς. Καὶ γιὰ ν’ ἀρχίσω σᾶς λέγω ὅτι τὰ κακρίτσια τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων ὀφείλονται εἰς τὸ ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας συνενοεῖτο ἡ Γῆ μας μετὸν... Ἄρην!

1.—Εἶνε χρόνια τόρα, ποῦ δὲν τὰ Ἄστεροσκοπεῖα τοῦ κόσμου προσαθοῦν, ἀλλὰ ματαίως, νὰ συνενοηθοῦν μετὸν πλανήτην Ἄρην. Ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα διετέθησαν. Οὐδὲν ὅμως κατορθώθη καὶ ὅλα τὰ γενομένα ἔξοδα ἐπῆσαν χαμένα. Ἀπὸ τὸν Ἄρην δὲν ἦλθε καμία ἐνδειξις ὅτι πῆραν εἰδησι τῆς ὑπάρξεως τῆς Γῆς.

2.—Τὴν περασμένην ἑβδομάδα εἰς ἓνα μετεωρολογικὸν σταθμὸν 3ης τάξεως ὁ καθηγητὴς τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν κ. Αἰθεριάδης ἠσχολεῖτο μετὰ τὰς παρατηρήσεις του, ὅπως συνήθως. Αἰφνης παρατηρεῖ μερικά ἐκτακτὰ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα τὸν ἐξέπληξαν. Συγκεντρώσας τὴν προσοχὴν του καὶ συμβουλευθεὶς τὰ ὄργανά του ἐνόησεν ὅτι τὰ ἐκτακτὰ φαινόμενα ὀφείλοντο εἰς ἰσχυρὰ ἠλεκτρικὰ ρεύματα, τὰ ὁποῖα ἀπέστελλεν ὁ Ἄρην πρὸς τὴν Γῆν. Ἦσαν τὰ πρῶτα συμπτώματα ὅτι ὁ πλανήτης ἐκεῖνος ἔλαβε τέλος πάντων γῶσιν τῆς ὑπάρξεώς μας καὶ ἐξήτει νὰ συνενοηθῇ μαζί μας.

3.—Ὁ κ. Αἰθεριάδης ἔστειλεν ἀμέσως καὶ προσκάλεσε τὸν Γυμνασιάρχην κ. Οὐρανοξύστην. Ἐτοποθ. τήθησαν καὶ οἱ δύο παρὰ τὸ τηλέφωνον καὶ ἤρχισαν τὴν συνομιλίαν. Δυστυχῶς οἱ Ἄρειοι δὲν ὀμιλοῦν τὴν ἰδίαν μετ’ ἡμᾶς γλῶσσαν, οὗτ’ οὗτ’ ἔχουν τὰς αὐτὰς ἰδέας μετ’ ἡμᾶς. Διὰ τοῦτο ἡ συνομιλία ὑπῆρξεν ἀπολύτως ἀδύνατος.

4.—Π. χ. Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ κ. Αἰθεριάδου: — Ποῖα πολιτεύματα ὑπάρχουν εἰς τὸν Ἄρην; Ἐχουν καὶ ἐκεῖ συνταγματικὸν πολιτεύμα ὡς τὸ ἰδικόν μας; Ὑπάρχουν ἐκεῖ Κομιτάτα, Κομιτατζήδες, Τσανιτζήδες κτλ.; Ἡ ἀπάντησις ὑπῆρξε:

— Δαβόξαβα ταβῶ θαβαεβῶ, ταβέτοιαβα πρᾶγάβμαβαταβα δαβὲν ἀβέχαβομαβεν.

Εἰς τὴν ἐρώτησιν: Τί κλίμα ἔχουν ἐκεῖ ὕψηλά; ἐδόθη ἡ ἐξῆς ἀκατανόητος ἐπίσης ἀπάντησις:

— Παβάνταβοταβε θαθερμαβόν.

Καὶ εἰς τὴν ἐρώτησιν: Πόσα μάτια, πόσα στόματα, πόσα αὐτιά ἔχουν;

— Ἀβαπαβὸ ἀβέναβα!...

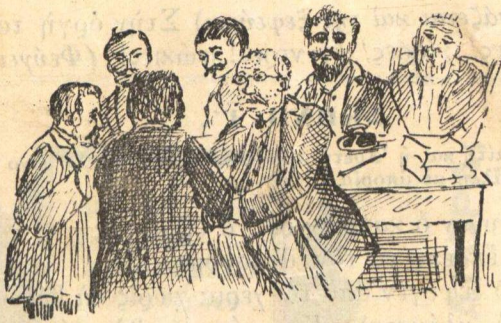

5.—Ὁ κ. Αἰθεριάδης ἐπέμεινε: Πόσοι εἶνε οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄρειος

— Μαβὰ δαβὲν ταβὸς ἀβεμαβετραβήσαβαμαβεν. ;

Τότε ὁ κ. Οὐρανοξύστης ἔσχε τὴν ἐμπνευσιν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς ἀκαταλήπτους συνομιλητάς του νὰ ὑποβάλλουν καὶ αὐτοὶ αἰάν ἐρωτησιν. Ἡ ἀπάντησις δὲν ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ:

— Παβόταβε καβαὶ σταβὰ δαβικαβάσαβου;

6.— Αἱ ἐρωταποκρίσεις αὐταὶ ἐσημειώθησαν εἰς τὸ βιβλίον τῶν παρατηρήσεων καὶ μετ' ὀλίγον εἰς τὸ Γυμνασιαρχεῖον συνήχθησαν ὅλοι οἱ Καθηγηταὶ διὰ νὰ ἐξηγήσουν τὴν γλῶσσαν τῶν Ἀρειῶν. Ἡρωτήθη πρῶτος ὁ τῶν Γαλλικῶν κ. Φρανσεζάκις. Τίποτε. Ὁ τῶν Λατινῶν κ. Διγγβαλατίνας. Οὔτε. Ὁ τῶν Γλωσσικῶν κ. Συντακτόπουλος. Χαμπαράκι.

Προσεκλήθησαν κατόπιν μερικοὶ ἐκ τῶν σοφῶν, ἀλλ' ἐδήλωσαν ὅτι δὲν γνωρίζουν σαυσκριτικά.

Τότε κατ' ἀπόφασιν ὅλων ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἀνακοίνωσις εἰς τὴν Εὐρώπην, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐτιμῶσιν τὸν μετεωρολογικὸν σταθμὸν. Κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην παρουσιάσθη ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεοῦ κἀποιος φίλος τοῦ «ΒΕΛΟΥΣ». Ἐπειδὴ ἐπέσειν ἐπάνω εἰς τὴν συζήτησιν, ἦτο δύσκολον νὰ τοῦ ἀρνηθοῦν τὴν χάριν νὰ μάθῃ τὰ διατρέξαντα.

Ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς ἀπαντήσεις καὶ ὅταν ἔρριξε τὸ μάτι του εἰς τὸ χαρτὶ ἔσκασε στὰ γέλια. Αἱ ἀπαντήσεις τῶν Ἀρειῶν ἦσαν... κορακιστικά. Ἴδου αἱ ἀπαντήσεις κατὰ σειράν:

- α') Δόξα τῷ Θεῷ, δὲν ἔχομεν. τέτοια πράγματα.
- β') Πάντοτε θερμόν.
- γ') Ἀπὸ ἓνα!...
- δ') Μά, δὲν τοὺς ἐμετρήσαμεν.
- ε') Πότε καὶ στὰ δικά σου;

Τότε ἀντελήφθησαν ὅλοι ὅτι ἐγείναν θύματα κάποιου φαρσέρ καὶ ὤρκισθησαν νὰ κρατήσουν τὸ πρᾶγμα μυστικόν. Δὲν πταίω ὅμως ἐγὼ ἂν ὁ φίλος τοῦ «ΒΕΛΟΥΣ» δὲν ἐτήρησε τὸν λόγον του.

Ο ΜΙΜΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

— Πῶς μποροῦμε νὰ εἰποῦμε τὸ στρατοδικεῖο τώρα, ποῦ δικάζεται σ' αὐτὸ ὁ ἀρχικομιτατζής Δίγκας;
— Μά... στρατοδιγχεῖον!!

— Γεράσαμε, καῦμένη Γιάννη καὶ μυαλὸ δὲ βάλαμε.
— Τί τό θέλεις; Θὰ εἶνε κι' αὐτὸ ἓνα βάρος περισσότερο στὸ κεφάλι μας.

Ἐξω ἀπὸ ἓνα κατάστημα γυναικείων πῖλων κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Δημαρχεῖου.
— Ὡστε τὰ καπέλλα ποῦ κατασκευάζονται ἀπὸ αὐτὴν τὴν καπελλοῦ θὰ εἶναι σωστά... ποιήματα.
— Ποῦ τὸ ξέρεις;
— Μά δὲ βλέπεις τὴν ἐπιγραφή;... Πιλοπιύτρια!

— Πῶς λέγεται ὁ δρόμος ποῦ πάει κατὰ τὸ Οἰκονομικὸν Συσσίτιον;
— Περὶδρομος.

ΠΑΣΒΑΝΤΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Σπουδαῖα καὶ σοβαρὰ πράγματα ἐγείναν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Βουλὴν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας κ. Παμπρίκωφ ὠμίλησε περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Βουλγαρίας καὶ διέφρασε ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς εἶναι κομματιζίδικη. Διὰ τὸ πνεῦμα τοῦτο ὁ κ. Παμπρίκωφ ἀπὸ τῶρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λέγεται Φαμπρίκωφ... ψευδολογῶν.

Ἐἶπεν ἀκόμη ὁ κ. Φαμπρίκωφ ὅτι ἡ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας ἐμπιστοσύνη δὲν εἶναι καὶ τόσο μεγάλη. Αὐτὸ δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ μᾶς τὸ πῇ, διότι ὅλος ὁ κόσμος πλέον γνωρίζει, ὅτι εἰς τὸ Βουλγαρικὸν λεξιλόγιον δὲν ὑπάρχει ἡ λέξις ἐμπιστοσύνη.

Ὁ κ. Φαμπρίκωφ ὠμίλησε καὶ περὶ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς Βουλγαρίας καὶ εἶπεν, ὅτι αὐτὴ κατέχει κεντρικὸν σημεῖον ὅπου διασταυρῶνται διάφορα συμφέροντα. Αὐτὸ εἶνε ἀληθέστατον, διότι εἰς κανὲν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου δὲν διασταυρῶνται τόσο αἱ ὑποθέσεις τῶν ἄλλων καὶ δὲν σταυρῶνται οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ἕλληνες, ὅσον εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Πρὸ τοῦ κ. Φαμπρίκωφ εἶχεν ὠμίλησει καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας κ. Μαλίνωφ. Εἶχε τίσας σπουδαίας ἀποκαλύψεις περὶ πανσλαβισμού ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ κ. Μαλίνωφ, ὥστε μόλις τὸν ἐδιάβασεν ὁ Αἰρενταλ τὸν ἐπειάσε... μαλίνα ἀπὸ τὸ κακό του.

Ὁ κ. Μαλίνωφ ἀνέπτυξεν εἰς τὴν Σοβράνιε καὶ ὅλα τὰ γενόμενα ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῆς εἰς βασιλείον, τὴν κατοχὴν τῶν σιδηροδρόμων καὶ τὴν... μὴ πληρωμὴν τῆς σχετικῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὴν Τουρκίαν. Καὶ ἡ Σοβράνιε ἐπεδοκίμασε τοὺς λόγους τοῦ κ. Μαλίνωφ καὶ τὴν ἐνεργεσίαν τῆς Κυβερνήσεως. Κατόπιν τῆς ἐπιδοκιμασίας αὐτῆς ἡ Σοβράνιε θὰ λέγεται εἰς τὸ ἐξῆς... Σουφράνιε.

Ἡ Βουλγαρία εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰ ἐκδόσῃ πρᾶσινην βίβλον, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐκτίθενται λεπτομερῶς ὅλα ὅσα συνέβησαν κατὰ τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῆς εἰς βασιλείον κτλ. Αἰφνης ὅμως ἀνέβαλε τὴν ἐκδοσὴν τῆς βίβλου. Ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἐγένε, διότι ἀντὶ πρᾶσινῆς ἡ βίβλος μετεβλήθη εἰς ἐρωτηρᾶν. Καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τὸ... χαρτὶ ἦεν ὑθρία ἐξ ἐντροπῆς ἀπὸ τὰ δημοσιευόμενα εἰς τὴν βίβλον ψεύδη.

Ἡ Ρωσσία ἐστρεψε πάλιν τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς τὴν Κορέαν, ὅπου κατὰ τὰς εἰδήσεις τῶν Ρωσικῶν ἐφημερίδων παρατηρεῖται μεγάλη ἐξέγερσις ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας. Τέλος πάντων αὐτοὶ οἱ... Κορέοι ἐνοχλοῦν πολὺ τὴν Ρωσσίαν καὶ δὲν τὴν ἀφίνουσι νὰ κοιμηθῇ καὶ ὀλίγον ἥσυχος ὑπὸ τὰς... δάφνας τὰς ὁποίας ἔδραψεν ἄλλοτε ἐκεῖ.

Ο ΜΟΝΟΜΜΑΤΗΣ

Η ΧΕΙΡΟΜΑΝΤΕΙΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΠΡΩΤΟΤΤΠΟΣ ΚΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΦΤΣΙΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Κ.— (Ἀπότομα) Ναί· ἐπῆγα.

Γ.— (Αἰσθηρῶς) Καὶ ἀπὸ πότε, κυρία, ἐσυνήθισες νὰ βγαίνης ἔξω χωρὶς νὰ με ρωτᾷς; Χωρὶς τὴν ἄδειά μου;

Α.— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, γαμπρέ μου!

Γ.— Τί ἀγαπᾷς;

Α.— Ἡ κόρη μου δὲν εἶναι σκλάβα σου, γιὰ νὰ μὴ μπορῇ νὰ βγαίη ἔξω καμμιά φορὰ καὶ χωρὶς νὰ σὲ ρωτήσῃ. Τὸ ξέρεις;

Γ.— Ἐγὼ ξέρω ἕνα πράγμα: Ὅτι ἡ ἀφεντιά σου δὲν πρέπει ν' ἀνακατεύεται στὰ οἰκογενειακά μου!...

Α.— (Μὲ ὕφος ἀγριοῦ) Ὅστε ἐγὼ δὲν εἶμαι τίποτε ἐδῶ! ἔ; Δὲν ἀνήκω στὴν οἰκογένειά σου! ἔ;

Γ.— Δηλαδή...

Α.— Τί δηλαδή καὶ ξεδηλαδή. Λοιπὸν θέλεις νὰ μᾶς ξεσπητίσης καὶ ἀρχίζεις ἀπὸ μένα! ἔ;

Κ.— Ναί· αὐτὸ εἶναι...

Γ.— Μὰ πεθερά μου!...

Α.— Ὅστε καλὰ τὰ εἶπε τῆς κόρης μου ἡ χειρομάντις!

Κ.— Καλὰ, λείε; Ἄφοῦ μοῦ εἶπεν ἀκόμη....

Α.— (Μὲ ἐκπληξή) Σοῦ εἶπε κι' ἄλλα ἀκόμη; (Στὸ Γεῶργο) τ' ἀκοῦς; Τί ἔχεις λοιπὸν νὰ μᾶς πῆς σ' αὐτά;

Γ.— (Ἀπελπισμένος) Μαῶ, ποῦ νὰ σᾶς πῆ ὁ παπᾶς σ' αὐτὶ κι' ὁ διάκος στὸ κεφάλι!

Κ.— Τὸν ἀκοῦς, μαμά μου, τί κατάρα μᾶς δίνει!

Α.— Θέλει νὰ μᾶς βγάλῃ νεκρὸς ἀπ' ἐδῶ μέσα, γιὰ νὰ γίνῃ ἡ καρδιά του!

Κ.— Καὶ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ μένα!

Α.— Ὅπως σοῦ τὸ εἶπε κ' ἡ χειρομάντις! (Στὸ Γεῶργο) Ὅστε, κύριε γαμπρέ μου, αὐτὸ θέλεις, ἔ;

Γ.— Πίσω μου σ' ἔχω, Σατανᾶ!

Κ.— (Στὸ Γεῶργο) Μὰ ἐννοιά σου καὶ δὲ θὰ τὸ πτύχῃς αὐτό, ποῦ θέλεις! Ἐλαβα κ' ἐγὼ τὰ μέτρα μου νὰ βγῆ ἀληθινὴ ἡ χειρομαντεία....

Γ.— Μοῦ φαίνεται, ὅτι εἶναι ὥρα πιά νὰ λόβω κ' ἐγὼ τὰ μέτρα μου γιὰ σᾶς.

Α.— (Μὲ ὕφος σὰν νὰ τὸν φοβερῶς). Δὲν κοπιᾷζεις;

Γ.— (Ἄγριος) Γιὰ νὰ σᾶς πῶ! ἢ παύετε ἢ τὰ κάνω ὅλα θάλασσα ἐδῶ μέσα!

Α.— (Ἀγριεμένη κι' αὐτὴ πῶς πολὺ). Κύριε γαμπρέ μου! Πρέπει νὰ ξέρῃς, ὅτι ἐγὼ... ὅτι μιὰ γυναῖκα σὰν κ' ἐμένα... δὲν ἀφίνει νὰ τῆς μπουν ἔτσι στὴ μύτη!

Γ.— (Ἐξω φρενῶν) Ἄ! μὰ παράγινες!

Α.— Αὐτὴ τὴ στιγμή σὲ χωρίζω ἀπὸ τὴν κόρη μου.

Κ.— Ὅχι, μαμά μου! γιατί θὰ γίνῃ ἀκριβῶς αὐτὸ ποῦ θέλει.

Α.— Καλὰ λές! Ὅχι! δὲ θὰ σὲ χωρίσω! Θὰ σὲ καθίσω στὸ σβέροχο του γιὰ καλὰ, ποῦ νὰ μὴ μπορῇ νὰ σὲ ξεφορτωθῇ ποτέ, ποτέ!

Γ.— (λίγο πῶς ἡσυχος). Γυναῖκες! Θὰ πάψετε τὸ χερουβικὸ ποῦ ἀρχίσατε;

Α.— Ὅχι, δὲ θὰ πάψουμε· θὰ σὲ ψέλνω ἔσο ποῦ ν' ἀλλάξῃς ἰδέα γιὰ τὴν κόρη μου.

Κ.— Δὲ λές καλλίτερον ν' ἀλλάξῃ μὴτάλα.

Γ.— (Θυμωμένος καὶ πάλι) Ἄει στὴν ὀργή! δὲν ὑποφέρεστε πιά! (Κάνει νὰ φύγῃ.)

Α.— (Ἀρπάζει τὸ Γεῶργο ἀπὸ τὸ σακκάκι καὶ τὸν κρατεῖ δυνατὰ) Ὅχι! δὲ θὰ φύγῃς! Ἐδῶ θὰ δώσης λόγο τοῖκοποῦς ἔχεις.

Γ.— (Τινάζεται καὶ τῆς ξεφεύγει) Στὴν ὀργή τοῦ Θεοῦ! στρίγγλες! κίσσοι! ὄχεντρος! φώκιες! (Φεύγει γλήγορα)

ΣΚΗΝΗ Γ'.

(Μένουν ἡ Καίτη καὶ ἡ Ἀρετὴ σὰν ἀποσβολωμένες. Σὲ λίγο κυττάζει ἡ μία τὴν ἄλλη μὲ ἀπορία.)

Α.— Ἐφυγεν ὁ κακοῦργος, ὁ ἴβριοτής!

Κ.— Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν ἀφίσουμε.

Α.— Μοῦ ξέφυγεν ἀπὸ τὰ χέρια χωρὶς νὰ θε'ω.

Κ.— (Μὲ κλάματα). Καὶ τώρα... θὰ κάμῃ ἐκεῖνο ποῦ θέλει... Δὲ θὰ ξανόρθῃ ἐδῶ!

Α.— (Τὴν κυττάζει μὲ ἀπορία.) Γιατί κλαῖς, κόρη μου; Γιὰ νὰ σοῦ πῶ... Μὴν τυχὸν καὶ τὸν ἀγαπᾷς... τόσο πολὺ;

Κ.— Ὅχι! δὲν τὴν ἀγαπῶ! Κλαίω... ἀπὸ πείσμα! Θὰ τοῦ περῶσῃ τοῦ ἐλεεινοῦ καὶ θὰ κατορθώσῃ τὸ σκοπὸ του. Ἔτσι, ἂν τὸν εἶχα τώρα ἐδῶ, θὰ τοῦ ἔβγαζα τὸ μουστάκι του τοῖχα—τρίχα...

Α.— Εὐγέ σου. Βλέπω, ὅτι εἶσαι σωστὴ κόρη μου καὶ αὐτὸ μὲ κολακεύει. Καταλαβαίνεις, πὼς πρέπει νὰ φρονόμαστε σήμερον οἱ γυναῖκες στοὺς ἄνδρες.... Τὸν ἐλεεινό! νὰ μᾶς πῆ φώκιες, φώκιες!

Κ. (συλλογισμένη).— Νά... τώρα θὰ πάῃ... νὰ βρῆ τὴν ἄλλη, ποῦ τὸν ἔχει ξετρελλάνει (Κλαίει).

Α.— Μὰ γιατί κλαῖς τόσο; (Τὴν κυττάζει καλά.) Για κύτταξέ με, Καίτη. (Ἡ Καίτη δὲν γυρίζει νὰ τὴν κυττάξῃ) Καλὰ τὸ εἶπα ἐγὼ πὼς τὸν ἀγαπᾷς.

Κ.— Ὅχι, σοῦ εἶπα... (κλαίει περισσότερο.)

Α.— Ἐ, μὰ παιδί μου, δὲ μὲ γελᾷς ἔμένα.

Κ.— Τί νὰ σὲ γελᾷσω; Ἐγὼ βλέπω, ὅτι θὰ βγῆ ἀληθινὴ ἡ χειρομάντις!

Α.— Μὰ γιὰ πὲς μου τέλος πάντων κ' ἐμένα. Τί σοῦ εἶπεν αὐτὴ ἡ χειρομάντις;

Κ.— Νά... μοῦ εἶπεν ὅτι θὰ χωρίσω μὲ τὸν ἄνδρα μου.

Α.— Ἔτσι ἔ;... τὴ γρουσουζιά!... Καὶ πὼς τὸ ἐνόησε;

Κ.— Τί θὰ πῆ πὼς τὸ ἐνόησε; Ἄφοῦ εἶνε χειρομάντις;

Α.— Καλὰ λές... Μὰ δὲ μοῦ εἶπες καὶ τίποτε, πὼς ἔγινε αὐτὸ τὸ πράγμα. Γιὰ ἐξηγήσέ μου καλὰ νὰ καταλόβω.

Κ.— Νά, καλέ, ἐπῆρε τὸ χέρι μου...

Α.— Τὸ δεξιὸ ἢ τὸ ἀριστερό;

Κ.— Δὲ θυμᾶμαι... Μὰ γιὰ στάσου· θαρρῶ πὼς ἦταν τοῦτο (κυττάζει τὸ ἀριστερὸ τῆς χέρι) τὸ ἀριστερό... Μὰ ὄχι, θαρρῶ πὼς ἦταν (κυττάζει τὸ δεξιὸ τῆς χέρι) τὸ δεξιόν... Ὅχι, τὸ ἀριστερό... Ναί, ναί τὸ ἀριστερό.

Α. (Μὲ ἐνδιαφέρον).— Ἄ τὸ ἀριστερό... λοιπὸν ὕστερα;

Κ.— Ὑστερα, κύταξε τῆς γραμμὲς τοῦ χεριοῦ μου καλὰ, μὲ πολλὴ προσοχή. Καὶ πρῶτα-πρῶτα μοῦ εἶπε πὼς εἶμαι παντρεμένη.

Α.— Αὐτὸ τὸ ξέρουμε δά, δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ σοῦ τὸ πῆ.

Κ.— Περίμενε, καλέ. Κατόπι μοῦ εἶπε πὼς παντρεύτηκα τὸ Γεῶργο ἀπὸ ἔρωτα.

Α.— Σοῦ τὸ εἶπε;

Κ.— Καὶ βέβαια μοῦ τὸ εἶπε. Τὸ εἶδε στὴ γραμμὴ τοῦ χεριοῦ μου.

Α.— Λοιπὸν, ὕστερα;

— Ὑστερα μοῦ εἶπεν, ὅτι ἀρχισε νὰ σβύνῃ ὁ ἔρωτας τοῦ ἀνδρός μου καὶ γλήγορα θὰ μὲ χωρίσῃ.

Α.— Τὴ στρίγγλα!

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΡΙΦΙΛΟΣ

Παπούτσια στέρια καὶ κομπὰ
καὶ μὲ τιμὴ κὸμ-σὶ κὸμ-σὰ
ἔς τοὺς Ζαχοπούλους χρονικεῖς
θὰ πῶτε Θεσσαλονικεῖς!

ΕΙΣΘΕΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ;

ΕΙΣ ΤΟΤ

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ

ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΤΧΑΡΙΣΤΗΘΗΤΕ
ΣΕ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΕΜΜΟΡΦΙΑ

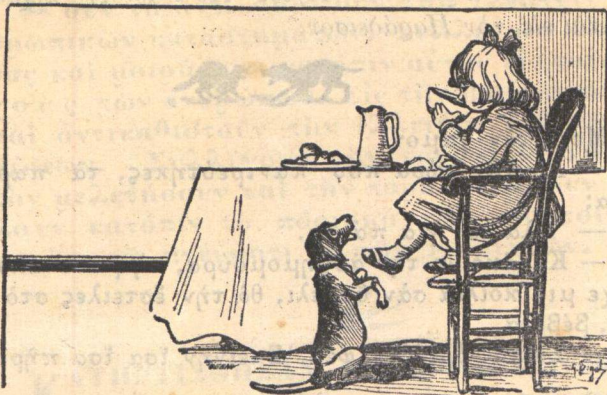
ΜΠΙΡΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΚΑΙ ΜΕΖΕΔΕΣ ΕΚΛΕΚΤΟΙ

Σοῦ περισσεύει ὀλίγο χρῆμα;
Μὴν τὸ ξεδεύεις γιὰτ' εἶνε κοῖμα.
Τρέξε στήν Τράπεζαν τῆς Μιτυλήνης
Ταμειευτήριον τὸ λαϊκὸ
λίγα θὰ δίνῃς πολλὰ θὰ πέρνῃ,
μὲ τεσεεράμισον τοῖς ἑκατό.
Κι' ἔτσι χωρὶς δυσκολία
ἀποκτᾷς περιουσία.

Ἄστέριος Γούσιου ὁ γνωστός
καὶ ρέκτης χαρτοπώλης
στάς Σέρρας ὁ μοναδικὸς
προμηθευτῆς εἰκόνων
βιβλίων καὶ κανόνων
τῆς νεολαίας ὅλης
πωλεῖ παντοῖα ὑλικά τῶν χειροτεχνημάτων
κι' ἀπαγορεύει πώλησιν κρυφομεϊδιαμάτων

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ ΣΤΩΦΕΡ

ΜΟΝΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ & ΠΑΣΑΝΙΚΑΣ

Ὅποιος θέλει στήν Γκιουμουλιζίνα
ξενοδοχεῖον μ' ἐπιπλα φίνα,
ὅπως καὶ στήν Εὐρώπη
ἄς τρέξῃ στή «Ροδόπη»
τοῦ Ἀθανασιάδου τοῦ ρέκτου κι' ἀρκαντάση,
ἂν θέλῃ μὲ χλιδὴ καὶ φθῆνια νὰ περάσῃ.

Τύποις Η. Σ. Ἀρδίτη

Καβαλλιώται κάθε βράδν
στοῦ Στρατῆ Ζαχαριάδν
Χίλιων λογιῶν θὰ εὔνητε περίφημαις κον-
[σέρβες
καὶ χάρι στο σερβίσιμα καὶ νόστιμους με-
[ζέδες
Μά καὶ κονιάκ ἑλληνικὸ καθὼς καὶ τσοκο-
[λάτα
μπύρα ἀφράτου καὶ ποτὰ ποικίλα ροδολάτα
εἰς τοὺς «Φιλίππους» ὅλοι σας πηγαίνετε
[τρέχάτο.
να βοῆτε εὐχαρίστησι κι' ἀρχοντικὸ ραχατι

Ἄνθοδέσμας καὶ στεφάνους
γιὰ κηδεῖας καὶ γιὰ γάμους
μέρα, νύχτα, πρωί, βράδν
βρίσκεις στοῦ Εὐριβιάδν
τοῦ γνωστοῦ Κωνσταντινίδν
καὶ ἀνθέων πλεῖστα εἶδη
Φτῆνια χάρις κι' εὐωδιά
ὁποῖος θέλει βορὴ παιδιὰ
ἢ στοῦ Ἄϊ Θανάσν πλάγι
ἢ στον «Ὀλυμπόν» ἄς πάγῃ.

Στὴν Ξάνθην εἶν' ἡ «Ρούμελν»
ξενὼν μοναδικὸς
χωρὶς ξανθομαυρειδερεές,
ἴθνηνὸς καὶ παστορικὸς

Χωρὶς συλλογὴ πολλή
καὶ χωρὶς πολὺ ν' ἀργῆστε
τρέξτε στήν «Ἀνατολήν»,
ἀσφάλειαν ἑλληνικὴν
στάς πληρωμάς τῆς τακτικῆν
τὴν ζωὴν σας ν' ἀσφαλίστε.
Ἔχει ἐγγύησιν τῶν κεφαλαίων
καὶ δίδει μέρισμα πολὺ γενναῖον.

Μὲ ραχάτι ὁποῖος θέλει νάκάτῃ,
ἀγνωστός ἂν φθάσῃ στο Δεδὲ-Ἀγάτσι
ἄς πάγῃ στήν «Εὐρώπη» τοῦ Κανελλοπούλου,
ἔπου θὰ βοῆ κρεββάτι καὶ φαγητὸ Λουκοῦλου.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"
ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΛΟΓΕΡ 1071 Υ-ΒΕΛΛΙΔΟΥ
(Παρά την "ΝΕΑΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ,")

Συνδρομή ώρισμένη και προπληρωτέα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ	Γρ. ἀργ.	45
Ἐν τῷ Κράτει	» »	54
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	15
Ἐξάμηναι τὰ ἡμίση		
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον		

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν **Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ Ι. ΜΗΗΤΟΣ.**

Ὅστιμα ἔπρεπε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Στρατιωτικῶν. Καὶ ἀκριβῶς ἐκεῖ εἰσῆλθε. Τόρα αὐτὸς θὰ κροῦν διαρκῶς τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου: ντίγκκα-ντούγκα! ντίγκκα-ντούγκα! καὶ ἡ χώρα μας θὰ ἀναδιοργανωθῇ στρατιωτικῶς καὶ ναυτικῶς ὡς ποῦ νὰ πῆς κίμινο.

ΜΕΝΕΙ ἀσχημάτιστος μία ἀκόμιν ἐπιτροπή. Ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ παραπέμπεται ἐκάστοτε πρὸς ἐξέτασιν ὀλόκληρος ἢ... Βουλὴ.
Ο ΤΟΣΟΤΗΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ
ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἡ ὡραία γυναῖκα εἶνε παράδεισος διὰ τὰ μάτια, κόλασις διὰ τὴν ψυχὴν καὶ καθαρτήριον διὰ τὸ... θαλάντιον.

Μία ἰσπανικὴ παροιμία διδάσκει ὅτι αἱ γυναῖκες καὶ αἱ ἡμίονοι διευθύνονται καλλίτερα μὲ τὸ καλό, παρὰ μὲ τὸ κακό.

Οἱ Κινέζοι παραβάλουν τὴν γλῶσσαν τῶν γυναικῶν μὲ σπαθί. Καὶ ὅλοι μας γνωρίζομεν ἂν κόβῃ!...

Ἡ γυναῖκα εἶνε τέρας, ὅταν δὲν εἶνε ἄγγελος.

Ὁ Ἅγιος Ἱερώνυμος ἔλεγεν ὅτι ἡ γυνὴ εἶνε ἡ θύρα τοῦ δαίμονος, ἡ ὁδὸς τῆς ἀδικίας, τὸ κέντρον τοῦ... σκορπιοῦ!

ΜΙΣΟΓΥΝΗΣ

ΗΧΩ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.
 Τὸ γκαρσόν: Τί διατάζει ὁ κύριος;
 Ὁ λιμοκοντόρος: Μισὸ πιάτο ζουμι καὶ τὰ ξυλαράκια ποῦ καθαρίζουν τὰ δόντια.

Ἐρωτικά ἀπρόοπτα.
 Ἐκεῖνος: Ἐπὶ τέλους, δὲν θὰ μοῦ χαρίσετε μιὰ μικρὴ θεσοῦλα μέσα στὴν καρδιά σας;
 Ἐκεῖνη: Ἴσως! Ἀλλὰ σᾶς προειδοποιῶ ὅτι θὰ εἴσθε πολὺ στενόχωρα ἐκεῖ.

Μεταξὺ συνεπαρχιωτῶν.
 — Πῶς σοῦ φαίνεται ὁ νέος Βερροίας;
 — Μὲ, θὰ εἶνε βέρρος, ἀφοῦ τὸν στέλλουν στὴ Βέρροια.

Εἰς τὸ ἐξομολογητήριον
 Ὁ πνευματικὸς: Καὶ ἐνήστευσε;
 Ἡ ἐξομολογουμένη: Ἄκουε ἐκεῖ! Καὶ μὲ τὸ παραπάνω μάλιστα. Ἦλθαν μέρες, ποῦ δὲν εἶχα οὐτε φωμὶ νὰ φάγω...

Κατὰ τὸ μᾶθημα τῆς πατριδογραφίας.
 — Ἡ διδασκάλισσα: Ἡμπορεῖς, μικρά, νὰ μοῦ εἰπῆς ποῦ εὐρίσκειται ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος;
 — Ἡ μικρά: Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος, κυρία, εὐρίσκειται εἰς τὸν Παράδεισον.

Μετὰ τὸν γάμον
 — Λοιπὸν τῶρα ποῦ παντρεύτηκες, τὰ παραίτησε ὅλα;
 — Ὅλα καὶ γιὰ πάντα.
 — Καὶ ἐκείνη τὴν ἀσχημομούρα, τὴ μουστακοῦ, ποῦ εἶχε μιὰ κοιλιά σὰν θαρέλι, θὰ τὴν ἐστειλες στὸ διάβολο, βέβαια.
 — Σῶπα, βρε ἀδελφέ! Ἐκείνην ἴσα ἴσα πῆρα!

Μεταξὺ λιμοκοντόρων. Ὁ λόγος περὶ κιβδύλων νομισμάτων.
 — Ἐγὼ δὲ θὰ μπορέσω ποτὲ νὰ διακρίνω τῆς ψεύτικες λίρες.
 — Γιατί;
 — Γιατί ποτὲ μου δὲν ἔπιασα ἀληθινὴν στὸ χέρι.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

Ἐπεύθυνος συντάκτης **Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ**